

Pavel Bezruč Stěhovavá

(z cyklu Já a moje stará)

Stará, ta chce často změny,
nejsem tomu nakloněný.
Pokud jsem kdy ustoupil
většinou jsem prohloupil,
na dobrotu doplatil.

Přišla, že jsou levné domy,
koupíme si prý i stromy.
Oddechnem si od bytovky,
roztáhneme svoje krovky.

Inzerát už podala,
na nic se mě neptala,
naš byt rovnou prodala.

Rázný je nový majitel,
vždyť je pluku velitel:
Týden máme na balení,
malování, uklízení.

Lehce všechno slíbila,
pustila se do díla.
Cesta zpátky už prý není,
marné moje rozčílení.

Nezlobím se ale dlouho,
moc by mi to nepomohlo.
Žena má už zase typ,
v novém nám všem bude líp.

Dům hned pěkně zaplatila,
co scházelo - vypůjčila.
Prodávající se jen smál,
prstem k víle ukázal.
V duchu jsem ji odprosil,
zbytečně zas ukřivdil.

Majitel nám předal klíč
a odjel si mazdou pryč.
Jenom špitl - je v tom háček,
v domě ještě bydlí Mráček.
Nejen háček - přímo hák,
oblaflí nás hajdalák.

Ta početná rodina,
že tu bude do října.
Nemají prý teď kam jít,
policejt nám radil: Klid.

K Mráčkům nás přibylo sedm,
skříně jsme si dali před dům.
Znovu jsem si v praxi zkusil,
co jsem dříve matně tušil,
nemá cenu chytračil...

Proč tento mimořádný zpravodaj?

Už delší dobu jsem věděl, že rok 2000 bude mimořádný rok - tzv. „Jubilejní“. Ale teprve až v prosinci jsem začal chápat, o co vlastně půjde. A protože by byla velká škoda, kdyby zůstal Svatý rok nepochopen, rozhodli jsme se, že vydáme pro naše farnosti zvláštní zpravodaj, kde bude vše (po lopatě) napsáno tak, aby to mohl každý pochopit a využít. Možná, že vás tyto stránky budou provázet po celý Svatý rok a také možná přispějí k tomu, aby se pohlo něco ve vašem životě, okolí, co třeba není dorešeno.

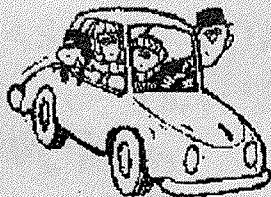
Moc bych vás tedy prosil, abyste následující stránky trpělivě přečetli (až prostudovali). Ten, kdo to pochopí, ať to, prosím, vysvětlí dalším.

Nikdo z nás nemůže s určitostí počítat s tím, že se dožije příštího Svatého roku, a proto by byla velká škoda, nevyužít právě toho, který začal o Vánocích 1999.

Dovolím si tvrdit, že to může dopadnout jen dvojím způsobem: buď dobře nebo špatně. Toťž to znamená, že po skončení Svatého roku to nebude stejné, jako před jeho zahájením. Buď budeme hodně obdarováni skrze nabízené milosti, anebo budeme těmi, kdo odmítli nabízenou jedinečnou šanci, a i to by se pak výrazně projevilo.

Jestliže někdo čeká na mimořádnou příležitost, pak mu chci říct, že právě začala. Pro mnohé z nás platí: Teď anebo nikdy.

P. Marek Dunda

Svatý rok a svatá brána

Svatý rok začal otevřením Svaté brány v bazilice sv. Petra v Římě 24. 12. 1999. Svatou bránu otevřel papež Jan Pavel II. Tato brána, která se otvírá pouze v milostivém roce, symbolizuje, že je všem otevřena (usnadněna) cesta ke zvláštním milostem a ve svém důsledku k tomu, aby víc vítězilo dobro. Zvlášť aktuální je to teď, kdy má lidstvo vstoupit do 3. tisíciletí. Po celý rok, každý den, je možno získat ovoce Svatého roku (více se o tom píše na jiných místech). Ten bude zakončen zavřením Svaté brány 6. ledna 2001 na slavnost Tří králů.

Ve Svatém roce - žít svatě!

Jak chápat Svátý rok? Když to mám říci zjednodušeně, pak bych použil krátké heslo, které by se nám mohlo vřít pro následující čas do našich myšlenek a činů : **VE SVATÉM ROCE - ŽÍT SVATĚ !** S jednou skupinou mládeže jsem kdysi dělal následující pokus - zda dokážeme hodinu mlčet. Nejprve se to zdálo nemožné, ale většina to kupodivu dokázala. A teď se církev skrze papeže obrací s pokornou, obdobnou prosbou na každého obyvatele naší planety: „Prosím tě, zkus žít v tomto roce svatě! Ale opravdu svatě - ne jenom jako (tak jako když žáci kouří, ale tak, aby je učitelé neviděli) - opravdu svatě“. Naše úsilí o svatý život se v první řadě projeví v našich vztazích, pak v poctivosti, ve větší pravdivosti, v ochotě přiznat chybu a napravit ji, dělat pokání atd. Pro většinu znamená stát se na rok více nositeli dobra, pravdy, odpuštění a pokoje a pro mnohé se víc v tomto Svatém roce otevře cesta k dárci veškeré svatosti - k Bohu skrze odpuštění, modlitbu, svatosti a pokání. Přijmeš výzvu Svatého roku? Budeš denně zkoušet žít svatě?

o. Marek Dunda

Svaté roky

Asi každého napadne otázka: „A od kdy se Svaté roky slaví?“ Už ve Starém zákoně prožívali židé něco obdobného, ale o tom se píše na jiném místě v tomto zpravodaji. Svátý rok v našem pojetí je úzce spjat s poutí na význačné místo, kde Bůh zvláštním způsobem projevil lidem svou blízkost. Věřící rádi putovali do Jeruzaléma a na další místa spojená s působením Pána Ježíše. Při tomto putování mělo dojít k vnitřní proměně poutníka tak, aby se obrátil víc k Pánu Bohu. Toto duchovní pojetí podpořili i papežové tím, že udělili účastníkům poutí plnomocné odpustky (o odpustcích podrobněji na jiném místě). Proto např. s křížovými výpravami do Jeruzaléma putovali i prostí lidé, kteří tam chtěli vykonat pobožnost a tím získat účast na plnomocných odpustcích.

V roce 1300 začali přicházet do Říma poutníci, a to zvlášť z Francie, kteří tvrdili, že kdo si vykoná v každém stém roce od Narození Spasitele pout' k hrobům apoštolů Petra a Pavla dosáhne plného odpuštění následků hříchů. A tvrdili, že jejich předkové putovali do Říma před 100 lety také s touto vírou. Tehdejší papež Bonifác VIII. sice v archívech nenašel zmínky o poutnicích v roce 1200, ale podpořil tuto myšlenku a udělil všem dobře připraveným poutníkům plnomocné odpustky pro svatý rok 1300.

Postupně se ustálilo, že svatý otec vyhláší každý Svátý rok jednou za 25 let. Ten současný Svátý rok je ze všech nejvýznamnější - prožíváme totiž nejkulatější výročí příchodu Božího Syna na tento svět. Proto se tento rok označuje jako JUBILEJNÍ.

Nikdy nezměnil Svátý rok svůj původní účel: smíření s Bohem. I letos je to hlavní poselství Svatého roku: smíř se s Bohem!

Podle prof. Jaroslava Polce zpracoval P. Marek Dunda

Rok odpočínutí a milostivé léto ve Starém zákoně

V Bibli ve 3. knize Mojžíšově (Lv 25,1-55) najdeme podrobně rozepsáno, jak měli Izraelité prožívat každý 7. a 50. rok. Sedmý rok byl rokem odpočínutí, půda měla zůstat ležet ladem. Ten rok se nesmělo ani sít ani sklízet. Zákaz byl spojen se zaslíbením, že země vydá dostatečnou úrodu, aby to stačilo na slušnou obživu všech. Sedmý rok musel být propuštěn každý izraelský otrok. Podle 5. knihy Mojžíšovy (Dt 15,1-3) musely být v tomto roce odpuštěny dluhy izraelskému dlužníkovi. 50. rok následoval po 7. roku odpočínutí a byl označován jako milostivé léto. Vycházelo to tak, že ve 48. roce se urodilo trojnásobek, takže dva roky mohla ležet úroda ladem. V milostivém roce se navracela půda každému Izraelci, který pro dluhy upadl do otroctví.

V roce odpočínutí i v milostivém roce si měli lidé víc uvědomit, že skutečným vlastníkem všeho je Bůh, on dává úrodu i svobodu, ale vyžaduje, aby mu člověk důvěřoval a osvobozoval druhé k životu důstojnému člověka. Podobně jako šest dnů má člověk pracovat a starat se o běžné záležitosti a sedmý den má odpočívat a věnovat více času Pánu Bohu, tak měl být prožíván Svatý rok tehdy a má být takto prožíván i dnes. Má nás vést víc k lásce k bližním, k důvěře v Boha a usmíření s Ním.

V období Starého zákona se Svaté roky prožívaly různě. Někdy byly zachovávány poctivě (a pak mohly zažít i větší Boží požehnání a udělat novou zkušenost s tím, že Bůh se postará o toho, kdo mu důvěřuje). Zdá se však, že dost často nebyly sedmé roky moc zachovávány a tím na sebe celý národ svolával katastrofu, protože se zbavili Božího požehnání a ochrany. Například 70-ti leté babylónské zajetí bylo (podle 2. Pa 36,21) ovocem nedodržovaných roků odpočínutí, před kterým varoval prorok Jeremiáš. Někdy si člověk myslí, že něco získá, když bude pracovat v neděli nebo když bude překračovat jiné příkázání desatera. Ve skutečnosti se připraví o Boží požehnání, a tím vlastně ztratí všechno. I teď platí, že Svatým rokem na sebe přivoláme buď Boží požehnání, nebo o Boží požehnání ještě víc přijdeme a to by mohlo dopadnout špatně. Přeji každému, aby zvolil správně.

Podle Adolfa Novotného zpracoval Marek Dunda

Odpustky

Po celý Svatý rok je možno získat odpustky. Protože mnozí mají zkreslenou představu o tom, co to odpustky jsou, bude dobré, když vše uvedeme na pravou míru. Vše se pokusím vypsát co nejjednodušeji (po lopatě), aby to mohl pochopit každý, kdo bude chtít.

Co to odpustky jsou?

Pokud někdo získá odpustky, jsou mu odpuštěny časné tresty. Co to znamená? Hřích se odpouští skrze lítost ve svaté zpovědi, ale následky hříchu si neseme dál. Některým se podaří částečně tyto následky odstranit už během života, většina však zůstane do očiště (pokud se vůbec zadarí do očiště dostat). Podstatou očiště je očišťování se od všeho k čemu člověk přilnul víc než k Bohu. Získá-li někdo odpustky, odstraní následky hříchů, které už měl odpuštěny ve svaté zpovědi.

